

Temat: Wyznanie wiary Kościoła

1. Rozpocznij od modlitwy do Ducha Świętego:

„Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły...”

2. Przeczytaj poniższe opowiadanie

Michał wyglądał na zmartwionego. Przez całe lekcje siedział smutny i zamyślony. Nie zwracał wielkiej uwagi na kolegów ani na to, co działo się na zajęciach. Gdy tylko przebrzmiał ostatni dzwonek, podeszła do niego Iza:

– Co się z tobą dziś dzieje? – spytała zaniepokojona.

– Ech, nic takiego. Chciałem wstąpić do klubu rycerskiego. To taka fajna organizacja, można tam nauczyć się sporo ciekawych rzeczy o historii średniowiecza, czasami nawet postrzelać z kuszy. Od dawna marzyłem, aby się tam dostać i w końcu pojawiła się szansa, żeby mnie przyjęli.

– No to powinieneś być chyba zadowolony? – nie zrozumiała Iza.

– Właśnie nie. Przeczytałem ich kodeks honorowy i nie ma on wiele wspólnego z prawdziwym rycerskim kodeksem. Uważam, że to nie w porządku, tym bardziej, że zbyt ulgowo traktują niektóre sprawy. Jeśli ktoś chce być rycerzem, powinien przestrzegać pewnych wartości, nie uważasz?

– A skąd wiesz jakie one były? – zapytała Iza.

– Prawdziwy kodeks zachował się po dziś dzień. Powiedziałem im o tym i pokazałem nawet, ale nie byli zachwyceni. Stwierdzili, że coś sobie wymyślam.

– No to może daj sobie spokój z tym starym kodeksem – Iza wzruszyła. – Co to za różnica? Przecież istniał tak dawno.

– Ależ Iza! – Michał był zaskoczony. – Przecież chodzi o prawdę historyczną i o prawdziwe wartości. Prawdy zawsze trzeba bronić, inaczej wszystko z czasem stałoby się względne i nieprawdziwe.

– W takim razie musisz z nimi jeszcze porozmawiać – zakończyła Iza. – Przygotuj sobie jak najlepsze argumenty i spróbuj im otworzyć oczy.

3. Obejrzyj prezentację multimedialną dostępną w serwisie Youtube

<https://www.youtube.com/watch?v=WL22uK9JjTM>

4. Definicja soboru

Sobór – w kościele katolickim – zgromadzenie biskupów z całego świata pod przewodnictwem papieża (lub jego delegata) obradujące nad sprawami wiary, organizacji i dyscypliny kościelnej.

Biskupi gromadzili się by podejmować ważne decyzje w sprawach Kościoła już w połowie II wieku, jednak te pierwsze zgromadzenia miały jedynie zasięg lokalny (nie dotyczyły całego Kościoła powszechnego). Zupełnie inna niż dziś była też procedura zwoływania soborów pierwszych wieków – czynił to cesarz i niekoniecznie zabiegał o to, by soborowe decyzje były zatwierdzane przez papieża. Dziś Kościół

rzymskokatolicki uznaje 21 soborów powszechnych. Pierwszy z nich zwołany został w IV wieku, ostatni w wieku XX (był to Sobór Watykański II).

Interesuje nas dziś szczególnie nauczanie dwóch soborów: Nicejskiego (325 r.) i Konstantynopolskiego I (381 r.). Sobory te zajęły się rodzącymi się w IV wieku herezjami teologicznymi.

5.5.5. Podsumowanie prezentacji

SOBORY IV WIEKU		
CZAS	325 r.	381 r.
MIEJSCE	Nicea	Konstantynopol
INICJATOR	Cesarz Konstantyn	Cesarz Teodozjusz
UCZESTNICZY	Głównie biskupi ze Wschodu	Pierwotnie miał to być sobór wschodni, potem uznany też na Zachodzie
POWÓD ZWOŁANIA	Konieczność ustosunkowania się do poglądów Ariusza	Konieczność ustosunkowania się do herezji teologicznych
OWOC PRAC	Potępienie Ariusza i nakaz spalenia jego ksiąg	Ostateczne potępienie arianizmu, jednoznaczna wypowiedź przeciwko macedonianizmowi
ORZECZENIE W SPRAWACH WIARY	„Wierzymy... w – jednego Pana naszego Jezusa Chrystusa, – Syna Boga jednorodzonego... – Boga prawdziwego z Boga prawdziwego, – zrodzonego a nie uczynionego, – współistotnego z Ojcem...” <i>(Symbol nicejski)</i>	„Wierzymy... w – Ducha Świętego, – Pana i ożywiciele, – który od Ojca i Syna pochodzi... – ...i wraz z Ojcem i Synem czczony jest i wielbiony”

Owoce pracy obydwu zaprezentowanych soborów było powstanie wyznania wiary określanego do dziś mianem „nicejsko-konstantynopolińskiego”. Odmawiamy je podczas Mszy Świętej w każdą niedzielę.

5. Wykonaj ćwiczenia z kart pracy 1

6. Notatka

W odpowiedzi na rodzące się w IV wieku herezje cesarze zwoływali sobory. Pierwszy sobór powszechny zwołany został do Nicei w roku 325. W roku 381 w Konstantynopolu kolejny sobór wypowiedział się w sprawie niektórych herezji. Owocem prac wymienionych soborów jest używane do dnia dzisiejszego w

kościół nicejsko-konstantynopolitański wyznanie wiary, które odmawiamy w czasie Mszy św. w każdą niedzielę i uroczystość.

7. Zakończ modlitwą:

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. Zmartwychwstał trzeciego dnia jak oznajmia Pismo. Wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych; a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi, który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden Chrzest na odpuszczenie grzechów. Oczekuję wskrzeszenia umarłych. I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.